

Boykot hundehandlerne

Lad Dem ikke besnakke af smarte annoncer og dækningsløse papirer.

Af Hanne Goldschmidt

Det er ikke alle hvalpe, der har det så godt som i denne kennel.

Selvfølgelig har de altid været der, hundehandlerne. Men lige nu synes de igen at have en opblomstring, og det er derfor på sin plads at advare kraftigt imod dem.

Både "industri-opdræt" og import

Der er to slags. **Den ene** driver opdræt som en fabrik. Man anskaffer sig et stort antal hunde af salgbar racer og lader dem producere hvalpe, som kan sælges, måske med falske papirer, måske uden, men i hvert fald for gode penge. Hunde-

ne, såvel avlsdyrene som hvalpene, går som alle andre dyr i store industrilandbrug. De har ingen kontakt med mennesker, da de jo "kun" er henholdsvis "maskiner" og et af "maskinerne produceret produkt".

Da folk, som behandler hunde på den måde, ikke kan have meget begreb om dem - endsige følelser for dem - bliver det ofte så som så med både hygiejne og ernæring. Måske er det ikke helt så galt, at politiet har mulighed for at gribe ind (vores lovgivning er langt fra fast nok på dette punkt), men det er

ofte lige ved. Og alle hundene har det skidt, fysisk såvel som især psykisk.

Den anden slags opkøber dels overskudsskravlet fra ovennævnte fabrikker, og dels importerer man hvalpe fra udlandet - så langt væk fra, at stamtavler og dyrlægeattester er vanskelige at kontrollere. Man indrykker annoncer i dagbladene om, at man har de og de racer på lager og kan skaffe alt andet, og så håber man på, at kunderne ikke har kendskab nok til at gennemskue fidusen. Man sælger blandinger for racerene, man retter lidt i

papirerne, så en 6-ugers hvalp bliver en måned ældre og dermed salgbar ifølge loven. Man siger, dyrlægen har været der og ikke fundet det unaturligt, at hvalpen hoster og er underernæret, og man håber på, at folk vil få medlidenhed med det arme kræ og købe.

Svært at komme til livs

Det, det drejer sig om, er "cool cash". At det er levende væsener, der er varen, er revnende ligegyldigt. Man kunne lige så godt handle med brugte biler eller spøg og skæmt.

En af virksomhederne tilbyder at skaffe nye hjem til hunde, folk vil af med. Foretagendet omtaler sig som "hundehandel, godkendt og kontrolleret virksomhed" (af hvem, må man nok spørge!) og lover, at man "kan skaffe alle racer og altid har 5-8 racer at vælge imellem." Det lyder lidet betryggende for den, som søger et nyt

hjem til en hund, man ikke kan have mere!

Det værste ved den slags firmaer er, at de er meget vanskelige at komme til livs. Når dyrlægen og/eller politiet kommer, er det svært at sætte en finger på nogle lovovertrædelser. Hundene får jo mad, og der kan også være nogenlunde rent, hvor de går. Lidt hoste og andre skavanker kan let overses, når der er så mange dyr. Burhøns og tremmegrise har jo i regelen også de forhold, loven tillader. Der er bare det, at hunde skal have menneske-kontakt, og den får lageret hos hundehandleren intet af. Men det er ikke ulovligt.

Lykkes det endelig at få lukket en hundehandel eller -fabrik, flytter "direktøren" bare sit "firma" et andet sted hen og begynder forfra. Det er nemlig en fed fidus at handle med hunde på den måde. Man kan fx købe en hvalp i Østeuropa for ca. 300 kr. At man hverken dér eller noget andet sted kan få en god racehund for den pris, spiller

ingen rolle, når man kan sælge den eller dens afkom i Danmark for mere end 3.600 kr. Det er, hvad et af firmaerne nævner som minimumspris.

Hundene transporteres i store lastbiler i bunkevis, ofte under kummerlige forhold, hvad der ikke gør dem sundere ved ankomsten. Men, tænker hundehandleren kynisk, folk synes netop, det er så synd for sådan et usselt, lille kræ, og så køber de - ren spekulation i folks bedste følelser, altså.

Stop efterspørgslen

Hvordan man end vender og drejer det, er hundehandel på den her nævnte måde en modbydelig geschæft. Selvfølgelig arbejdes der fra flere sider - ikke mindst fra Dansk Kennel Klub - for at stoppe fiduserne. Men det er, som sagt, ikke nemt uden lovindgreb.

Dog er der ét middel, alle vordende hvalpekøbere har til rådighed, og det er både enkelt og helt ufejlbarligt: Køb aldrig noget som helst, ikke så meget som et brugt hundehalsbånd, hos en hundehandler!

Man skal *aldrig* købe en hund - det være sig en racehund eller en god blanding - uden at se det sted, den kommer fra, og man skal aldrig, aldrig - lige meget hvor synd man synes det er - købe en hvalp, hvor forholdene er usle og hundene masseproducerede. Det er godt nok frygteligt synd for de hunde. Men det bliver synd for mange flere, hvis man støtter foretagendet.

Så gør hundehandlerens lager-salg til en dårlig forretning. Boykott dem!

Denne artikel blev bragt her i Hunde-Journalen i august 1998. Vi gengiver artiklen - for som nævnt i forrige nummer er denne form for hundehandel desværre ikke blevet mindre. Oven i købet bliver der også solgt "kamphunde" (hunde, der er eller bliver trænet til at kæmpe mod andre hunde). Således viste en tv-udsendelse for nylig, at der også bliver solgt hunde af racen Pitt Bull Terrier, som det er ulovligt at indføre og sælge i Danmark.

Dyrefondet er naturligvis modstander af at anvende dyr til enhver form for "kampe". Det være sig tyrefægtning, hundekampe, hanekampe. Kampe, der er ren dyremishandling - og hvis eneste formål er at "underholde" personer, der nyder at se dyr lide.

Dyrefondet opfordrer myndighederne til at få stoppet hundehandlere, der overtræder lovene og sælger ulovlige og misrøgtede/syge hunde - samt straffe de personer, der arrangerer hundekampe.

Læs også artiklen: "Fokus på hundehandlere" i det forrige nummer af bladet eller på vor hjemmeside www.dyrefondet.dk